

PhDr. Simona Binková, CSc.
Středisko ibero-amerických studií FFUK

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. Lukáš Drvota, *Československo-kubánské vztahy v 80. letech 20. století*, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií, Praha 2016, ved. práce prof. PhDr. Josef Opatrný, CSc., 117 str.

Kubě druhé poloviny 20. stol. byla z pochopitelných důvodů věnována již značná pozornost a na toto téma vznikla i řada kvalifikačních prací (kubánská revoluce, vztahy s USA, vzájemné československo-kubánské vztahy). Přesto práce L. Drvoty má své opodstatnění. Soustředí se totiž na jedinou dekádu – 80. léta 20. stol. - a činí tak na základě detailního archívního studia.

Už volba tématu byla šťastná. 80. léta se totiž od předcházejících období značně liší, opadá prvotní nadšení a „nutkání“ socialistické země (samozřejmě pod diktátem SSSR) podílet se na bratrské pomoci zemi směřující k socialismu a na jeho udržení i za cenu ekonomické nevýhodnosti a hledá se cesta k narovnání hospodářské bilance. Konec 80. let znamená i změnu režimů ve střední a východní Evropě, jež vedou k rozchodu s kubánskou politickou orientací, řeší se otázka lidských práv na Kubě a celkově upadají i kulturní vztahy, které dříve představovaly jednu z důležitých složek vzájemných kontaktů.

Drvotova práce je nejen nesmírně podrobná, ale i vzácně komplexní: autor zohledňuje nejen kontakty politické a ekonomické (jež – ač pojednány v samostatných kapitolách – leckde nechtěně, ale asi nevyhnutelně prorůstají a dochází k občasnému opakování některých faktů), ale neopomněl ani v jiných pracích méně často reflektovanou vědecko-technickou spolupráci a oblast kultury.

Ne že by výsledek práce něčím zásadně novým překvapil (hlavní rysy vztahů a jejich základní náplň pamětníci „pamatují“), ale je cenná právě zcela konkrétními údaji, hospodářskými ukazateli, jednotlivými kontrakty apod. A přece jen z archívních materiálů „vypluly“ i některé, překvapivě ne vždy pozitivní vzájemné hodnotící soudy (zhodnocení činnosti konkrétního čs. diplomata, kubánské stížnosti na poruchovost strojních zařízení, nejčastěji motorů. Bylo by

zajímavé v budoucnu vysledovat, zda podobné problémy řešené např. v Argentině spadají do stejného období a co to vypovídá o stavu čs. průmyslu, když dříve čs. strojírenské výrobky patřily ke špičkovým. Dále výsledky zaškolování kubánských pracovníků u nás a procento předčasně „repatriovaných“ pro nekázeň, sem by patřilo i vracení dělnic, které přišly do jiného stavu. Nebo stížnosti našich kulturních pracovníků na neschopnost kubánské strany zajistit hladký průběh kulturních akcí. Totéž ovšem platilo i o harmonogramech velkých stavebních akcí apod.).

Práci považuji za vynikající, koncepčně vyváženou a jasnou, se vzorným citačním územ a dokonce i z jazykového hlediska (až na drobné výjimky) nadstandardní, navíc odevzdanou s velkou časovou rezervou. Autor si uvědomuje limity své práce a upozorňuje na ně (nezahrnutí dokumentů z Archivu bezpečnostních složek a Ministerstva průmyslu a obchodu). I tak zpracovává velké množství archívních dokumentů z Archivu MZV a NA, takže aspirovat na více by se dalo např. v rámci rigorózní práce nebo doktorské disertace.

Drobné záludnosti se vloudí do každé práce: zde např. opakování čísla kap. 3.2.3; pro 20. léta je jistě překlepem zkratka ČSSR – str. 12, někdy asi přebírání „oborové hantýrky“ – viz „dovoz stavebních prací“ – 80 aj.; psaní Uruguaj), ale je jich minimum.

Pro všechny výše zmíněné přednosti **doporučuji** diplomovou práci Bc. Lukáše Drvoty k obhajobě a nemám důvod váhat navrhnout ji na klasifikaci **výborně**.

V Praze, 24. 5. 2016